

динъ отъ дванадесѣтъ-тѣ, вѣрѣше напредъ тѣхъ, и приближи при Исуса да го цѣлѣне. А Исусъ мѡ рече: Идо, съ цѣлѣваніе ли прѣдавашь Сына человѣческаго? И тѣзи конто бѣха съ (Исуса) като видѣха това цю имаше да стане, рекоха мѡ: Господи, да ударимъ ли съ ножъ-тъ? И единъ отъ тѣхъ ударилъ первосвященниковъ-тъ раба и отрѣза мѡ десно-то ухо. А Исусъ отговори и рече: Оставѣте до тѣка; и похвана мѡ ухо-то и го исцѣли. И рече Исусъ на первосвященницы-ты и на войводы-ты на храмъ-тъ и на старѣйшины-ты цю бѣха дошли вѣрхъ него: Като на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы? Гѣкой день бѣхъ съ васъ въ храма и не прострѣхте рѣцѣ на мене. Но това є вашъ часъ, и власть-та на тѣмница-та. И като го хванаха, заведоха и изведоха го въ домъ-тъ на первосвященника. А Петръ идѣше слѣдъ него отъ далечъ. И наклали бѣха огнь на срѣдъ двора та бѣха насѣдали. И Петръ сѣдѣше междѡ тѣхъ. И виждѣва го една слѣгына че сѣди до огнь-тъ, вгѣда сѣ въ него, и рече: И тоизи бѣше съ него. А той сѣ отрече отъ него, и каза: Жено, не го знаѣхъ. И слѣдъ малко дрѣгъ (единъ) го видѣ, и рече: И ты си отъ тѣхъ. А Петръ рече: Человѣче, не съмъ. И като сѣ мина до единъ часъ, дрѣгъ нѣкой подтвърдавѣше и казѣваше: Наистина и тоизи бѣше съ него; защото є Галилеанинъ. А Петръ рече: Человѣче, не знаѣхъ цю казѣвашь: и

тозъ часъ оцѣ като говорѣше той, пѣтель-тъ попѣ. И [овърна сѣ Господъ та погѣдна Петра; и смѣсли Петръ рѣчь-та Господна, цю мѡ рече: Че прѣди да попѣ пѣтель-тъ, цѣ сѣ отречѣхъ отъ мене триждъ. И излѣзе Петръ възъ и плака горко. И мѣжѣ-ти конто държаха Исуса, рѣгаха мѡ сѣ и го бѣаха. И като го прикриваха удрахаго по лице-то, и го пытаха и казѣваха: Проречи, кой є цю та ударилъ. И дрѣгы много хѣлы казѣваха вѣрхъ него. И като съмна, събраха сѣ старѣйшины-ты народны, первосвященницы-ти и книжницы-ти, та го изведоха на събора си, И (мѡ) рекоха: Кажѣ ни, ты ли си Христосъ? и рече имъ: Ако ви кажѣхъ, нѣма да повѣрѣвате; А акс (вы) пытамъ, не цѣ ми отговорите, нито цѣ (мѣ) пѣснете. Отъ нынѣ Сынъ человѣческый цѣ вѣде сѣдѣщъ отдѣсно на сила-та Божіа. И сички-ти рекоха: Ты прочее Сынъ Божій ли си? А той имъ рече: Вы казѣвате (право) че съмъ азъ. А тѣ рекоха: Цю ни трѣватъ оцѣ свидѣтельства? зацѣ-то (нынѣ) сами чѣхмы отъ уста-та мѡ. И станаха сичко-то множество, и заведоха го при Пилата.

Въ четвъртъкъ сырній.

Отъ Лѣка начало 110.

а онова вѣмѣ, первосвященницы-ти и книжницы-ти и старѣйшины-ты народны заведоха Исуса при Пилата; И наченаха да го обвиняватъ, и казѣваха: Тогова го намѣрихмы че развращава народа-тъ,